

него е взелъ надмошие на чувствата. Това се вижда по самото лице на човѣка: когато низшитѣ чувства взиматъ надмошие на мислитѣ въ човѣка, долната частъ на лицето му огрубява, разширява се; ако въ него преодоляватъ възвишенитѣ мисли и чувства, тогава горната частъ на лицето му се стѣснява и става по-нѣжна. Това е диагноза, по която се опредѣля движението на вътрешния животъ въ човѣка.

Въ продължение на една седмица правете следното наблюдение върху себе си. Като ставате сутринъ, следете, съществува ли това приятно чувство у васъ. То е неизмѣнно чувство и съществува въ всѣки човѣкъ, но вие трѣбва да се наблюдавате, да го схванете правилно и да го отдѣлите отъ другитѣ чувства. Щомъ се концентрирате въ себе си, ще схванете това приятно чувство на живота, ще го отбележите, безъ да критикувате. Едни ще забележатъ, че това чувство се проявява въ ума, други — въ сърцето, а трети — въ съзнанието си. Ако е въ съзнанието имъ, тѣ ще го възприематъ въ видъ на малка, нѣжна, приятна свѣтлинка. Тя излиза отъ центъра на тѣхното съзнание, въ видъ на нѣкаква разумна сила. Достатъчно е най-малкото докосване до тази свѣтлинка, до тази разумностъ, за да преобрази човѣка, да го застави да гледа разумно на нѣщата. Това значи пробуждане на съзнанието, това значи разуменъ животъ. Когато изпаднете въ мрачно състояние, този свѣ-